Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Auton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L, Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețul inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 262. Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ 29 Noemvrie (11 Decemvrie) 1888.

Brașovŭ, 28 Noemvre v.

In tómna anului acestuia, când amŭ adresatŭ deputațilorŭ congresului naționalŭ bisericescŭ alŭ Românilorŭ greco-orientalĭ din Ungaria și Transilvania nisce cuvinte sincere frățescĭ arătândŭ care este după părerea nóstră sfânta lorŭ chiemare, le-amŭ dișŭ între altele: „Nu vedețĭ că dușmanulŭ bisericei greco-orientale și alŭ autonomiei ei pândesce și lucréză în ascunsŭ și pe față pentru surparea baselorŭ constituției bisericescĭ, care îi este unŭ ghimpe în ochiu?“

Ei bine, congresulŭ naționalŭ-bisericescŭ șĭ-a terminatŭ lucrările sale în tótă liniștea și nimicŭ nu s'a petrecutŭ, ce ar fi pututŭ da dușmanilorŭ bisericei prilegiu de a unelti în contra ei.

Intre multele decisiunĭ, ce le-a luatŭ congresulŭ de astă tómnă, se afla însĕ și una, despre care mai puținŭ ca despre orĭ și care alta arŭ fi pututŭ crede membrii congresualĭ, că va puté servi vreodată dușmanilorŭ ca armă spre a-șĭ continua uneltirile lorŭ în contra bisericei greco-orientale.

A decisŭ adecă congresulŭ, ca din incidentulŭ iubileului de 40 de anĭ de domnire alŭ Maiestății Sale sĕ i se predé monarchului nostru o adresă omagială din partea bisericii groco-orientale române din Ungaria și Transilvania.

Adresa s'a și înaintatŭ la picióerele Tronului de cătră capulŭ bisericei și textulŭ ei, ce-lŭ reproducemŭ mai josŭ, s'a publicatŭ în „Telegrafulŭ Românŭ“ din Sibiiu.

Neavêndŭ altŭ lucru mai urgentŭ și mai folositorŭ, șoviniștii dela fóia guvernamentală din Clușiu s'au legatŭ de acéstă adresă și întortochiândŭ cuvintele și înțelesulŭ ei, i-au găsitŭ nodŭ în papură.

Nimicŭ mai ușorŭ decâtŭ acésta pentru nisce agitatorĭ de profesiune ca cei dela „Kolozsvar“. Aci nu le place unŭ cuvêntŭ din adresă, aci se formaliséză de titlulŭ legalŭ alŭ Metropolitului, și-i prescriu a se numi în viitorŭ numai „Metropolitulŭ Românilorŭ gr.-or. din Ungaria“, nu și alŭ celorŭ din Transilvania; aci se légă de espresiunea, că lealitatea și fidelitatea Românilorŭ gr.-or. cătră tronŭ s'a manifestatŭ și prin fapte, și găsesce, că acéstă lealitate este numai „unilaterală“, numai cătră domnitorŭ, nu și cătră statŭ ș. a.

Tóte acestea le susținŭ provocatorii dela „Kolozsvar“, deși ei înșișĭ mărturisescŭ, că cunoscŭ sentimentele patriotice și respectulŭ ce'lŭ arată Metropolitulŭ Mironŭ Romanulŭ față cu constituția.

Décă dér Metropolitulŭ nu póte avé intențiunĭ dușmane statului, trebue sĕ le aibă secretarulŭ lui, care a formulatŭ adresa. Și încă ar merge cum ar mai merge décă ar fi vorba numai de secretarŭ, dér atuncĭ provocațiunea și ațîțarea nu șĭ-ar fi ajunsŭ scopulŭ. De aceea „Kolozsvár“ a scris așa, ca sĕ se 'nțelégă, că maioritatea Românilorŭ gr. or. suntŭ de o pănură cu „acelŭ secretarŭ“ și într'unŭ articulŭ următorŭ se și încércă a arăta nicĭ mai multŭ nicĭ mai puținŭ decâtŭ că biserica română gr. or. este vatra tuturorŭ nisuințelorŭ dușmane statului și că Românii gr. or. își caută razĕmulŭ în afară.

Nu lăsară sĕ trécă agitatorii dela fóia guvernamentală ocasiunea de a'șĭ vêrî și aicĭ aculŭ veninos alŭ desbinării între Românii gr. orientalĭ și greco-catolicĭ, prefăcêndu-se că iau în apĕrare pe cei din urmă față cu cei dintéiu, ca „mai bunĭ patrioțĭ.“

Articulii lui „Kolozsvar“ cu tóte deducțiunile lorŭ nu suntŭ decâtŭ nisce miserabile manopere, care au ca temeiu numai réua tendință îndreptată în contra bisericei române gr. or. Argumentațiunile dintr'înșii n'au nicĭ unŭ sfântŭ și mărturisimŭ, că nu merită decâtŭ disprețulŭ nostru.

Aceștĭ articulĭ au câștigatŭ însĕ órecare însemnătate prin vĕdita rĕință ce se manifestă într'înșii de nisce ómenĭ guvernamentalĭ, apoi și prin împrejurarea, că Escelența Sa Metropolitulŭ Mironŭ Romanul, negreșitŭ indignatŭ de atâta malițiă, a adresatŭ o telegramă cătră „Kolozsvar“, în care declară, că procederea acestui diarŭ nu e nicĭ frumósă, nicĭ cinstită, nicĭ patriotică.

Rĕu a făcutŭ capulŭ bisericei greco-orientale că a datŭ atâta atențiune și însemnătate acestei tendențióse foi, precum rĕu a făcutŭ odinióră, că printr'o scrisóre a întratŭ în discuțiuue și cu „Pesti Naplo“.

Dér după ce odată s'a urnitŭ discuțiunea cu fóia ungurésca de gașcă și după ce se tractéză aicĭ de drepturile și véda, de liniștea și pacea bisericei gr.-orientale române din Transilvania și Ungaria, ne ținemŭ de a nóstră datoriă românéscă de-a analisa în numerii viitorĭ tendențioșii articulĭ ai lui „Kolozsvar“, spuindu-ne părerea în acéstă cestiune, provocată cu atâta rĕutate și obrăsniciă.

Adresa omagială

a bisericii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania la aniversarea a 40-a a suirei pe tronŭ a Maiestății Sale ces. regescĭ și apostolice,

Nr. 280 M.

Maiestatea Vóstră cesaree și apostolico-regie,

Preagrațióse Dómne!

Intre măreţele opere regnicolare, care vorŭ glorifica și după secole domnirea acum de 40 de anĭ a Maiestății Vóstre, cuprinde unŭ locŭ însemnatŭ metropolia bisericească autonomă, restaurată deadreptulŭ din grația părintéscă a Maiestății Vóstre pentru Românii greco-orientalĭ din Ungaria și Transilvania, sudițĭ credincioșĭ ai Maiestății Vóstre, la numĕrŭ peste unŭ milionŭ și jumĕtate; care metropoliă, înarticulată în legile țĕrei și provĕdută cu organismŭ de sine guvernatorŭ, continuă acum decenii întregĭ sub scutulŭ sceptrului gloriosŭ alŭ Maiestății Vóstre și sub celŭ alŭ legilorŭ țĕrei, cu considerare totdéuna și la interesele statului, lucrarea sa pacînică pentru educațiunea religiósă a cetățenilorŭ greco-orientalĭ românĭ din patriă.

Cu celŭ mai profundŭ sentimentŭ de iubire, gratitudine și omagii, recugetă pururea credincioșii bisericei greco-orientale române din patriă la acestŭ Preagrațiosŭ faptŭ de principe, dătătorŭ de o nouă viĕță, revĕrsătorŭ de nouĕ darurĭ și stirnitorŭ de nouĕ speranțe, care faptŭ va transporta pănă și la cei mai târdii următorĭ ai lorŭ grația părintéscă a Maiestății Vóstre, patronului supremŭ și celui mai mare bine făcĕtorŭ alŭ lorŭ, întruna cu mulțumirile nemărginite ale bisericei întregĭ.

Acestŭ sentimentŭ a dominatŭ și acesta a condusŭ în specialŭ și pe toțĭ membrii congresului bisericescŭ greco-orientalŭ românŭ adunatŭ în sesiune ordinară la Sibiiu în 1/13 Octomvre a. c., când aceștia în ședința congresuală din 12/24 a lunei numite, reflectândŭ cu pietate démnă de sudiții credincioșĭ la îngrijirea părintéscă a Maiestății Vóstre, experiată totdéuna cu mulțămire, între însuflețirĭ generale designară pentru o nouă exprimare a gratitudinii lorŭ perpetue ce se manifestéză și în fapte acelŭ momentŭ alŭ timpului, când Provedința dumnedeéscă va da sudițilorŭ credincioșĭ ai Maiestății Vóstre sĕ pótă serba cu bucuriă sufletéscă aniversarea a 40-a, așteptată cu dorŭ, a suirii pe Tronŭ și a începutului gloriósei domnirĭ a Maiestății Vóstre.

Momentulŭ indicatŭ, ca una din cele mai marĭ dile iubilare ale tuturorŭ popórelorŭ Maiestății Vóstre, étă sosesce

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(3)

CODRU.

(Poveste.)

„Bună diua mamă!“

„Bună'țĭ fie inima, puiulŭ mamii.“

„Ai norocŭ, că mi-ai dișŭ „mamă“, căcĭ altcum țĭ-ar sta capulŭ unde'țĭ stau picióreIe. Dar ên spune'mĭ cine eștĭ și ce vênturĭ te-au abătutŭ pe aicea?“

„D'apoi étă, sunt și eu unŭ bietŭ drumarŭ fără căpĕtâiu și mĭ-așŭ căuta o slujbă, décă cumva mĭ-așŭ găsi.“

„Vei găsi, puiulŭ mamii, vei găsi. Cum sĕ nu găsescĭ tu, atâta feciorŭ, și mândru, și frumosŭ, și voinicŭ! Chiar și eu am nevoiă de o slugă și, décă cumva te ține pofta, rĕmâi la mine. Anulŭ stă din trei dile și nu-i avé altceva de lucru, decâtŭ sĕ grijescĭ de 3 epe, ce am. Sĕ le porțĭ tótă nóptea la pășune, éră diminéța sĕ mi-le dai în sémă. Décă vei sluji cu credință, mare o sĕ'țĭ fie rĕsplata și n'oiu avé poftă sĕ nu țĭ-o împlinescŭ. Insĕ décă te-oiu prinde cu vicleniă, sĕ scii, că mórtea este a ta. Uită-te colo la gardulŭ cela și înțelege, că aceia toțĭ, pentru-că slăbănogĭ au fostŭ, s'au logoditŭ cu mórtea.“

Codru s'a uitatŭ într'acolo și a vĕdutŭ, boierĭ Dumnévóstrĕ, a vĕdutŭ unŭ gardŭ lungŭ-lungŭ, și de-a lungulŭ gardului a vĕdutŭ nouădecĭ și nouă de capete de omŭ împlântate în nouădecĭ și nouă de parĭ. Singurŭ unŭ parŭ era golŭ și Codru a înțelesŭ, că acela după capulŭ lui așteptă.

Gândițĭ déră și socotițĭ înșișĭ Dumnévóstră în ce zăpăcélă era sermanulŭ! Abia vedea de zăpăcitŭ ce era și în jurulŭ lui parcă se învêrtea pămêntulŭ totŭ rótă-rótă.

Și multŭ a statŭ elŭ pe gândurĭ sĕ rĕmână orĭ sĕ nu rĕmână. Căcĭ de, orĭ câtŭ nĭ-arŭ fi viéța de urîtă, când e la adecă, totușĭ mai bucuroșĭ îi îndurămŭ nĕcazurile ei decâtŭ mórtea.

Codru șĭ-a pusŭ déră nădejdea în Dumnedeu și a dișŭ: toțĭ suntemŭ în mâna lui; décă elŭ voiesce, o sĕ trecŭ și preste aceste trei dile de grea încercare; éră décă a hotărîtŭ sĕ'mĭ iau acuma rĕsplata păcatelorŭ mele, mâna lui mĕ va ajunge orĭ unde așŭ fi.

E de sciutŭ însĕ, că epele babii erau fermecate: nóptea adecă erau epe, éră diua se făceau nesce fete frumóse-frumóse ca rupte din sóre.

In nóptea ântâia iese Codru cu epele la pășune. Le légă pe tóte trele una de alta și, ca isbânda sĕ'i fiă în mână, încalecă pe una.

Vorba e însĕ, că cum țĭ-e datŭ, așa o pățescĭ.

Epele suflă odată din greu, éră Codru adórme, și dórme dusŭ. Atuncĭ ele îlŭ punŭ frumușelŭ pe unŭ bolovanŭ de pétră cu căpestrele în mână și sĕ facŭ nevĕdute.

Diminéța Codru se deștéptă, se uită în laturĭ, dér epele ca'n palmă. Și se amăresce, boierĭ Dumnévóstrĕ, și se necăjesce ca celŭ ce-șĭ vede perirea cu ochii. Ba începe a'șĭ blăstĕma dilele și césulŭ în care s'a născutŭ.

Insĕ adevĕrulŭ adevĕrŭ rĕmâne, și adevĕrŭ este, că unde primejdia-i mai mare, acolo ajutorulŭ e mai aprópe. Dumnedeu cârmuesce tóte și mâna lui ne scapă când suntemŭ în primejdie. Elŭ ne trimete cugete bune, pornirĭ sănĕtóse și totŭ elŭ ne arată calea mântuirei.

Codru îșĭ aduce aminte de cele trei fluerașe, ce le avea în straiță, ba îșĭ aduce aminte și de făgăduința dobitócelorŭ. Scóte déră fluerașulŭ ce i-l'a datŭ carașelulŭ, suflă în elŭ și — minunea minunilorŭ! câtŭ ai clipì cu ochii, vine carașelulŭ. Codru îi povestesce din firŭ în pĕrŭ tótă a sa pățaniă adăogândŭ, că acuma-i perdutŭ, de n'a puté da iepele în sémă.

Carașelulŭ îi rĕspunde, sĕ n'aibă teamă, că iepele babii s'au prefăcutŭ în trei mrejuțe și s'au ascunŭ în fundulŭ mării. „Ci eu le-oiu gonì de-asupra apei, ér tu câtŭ le veĭ zări, aruncă capestrele într'acolo și ele de locŭ s'orŭ preface în iepe.“

Codru face întocmai cum l'a învĕțatŭ carașelulŭ și le duce acasă.

Baba îlŭ laudă în tótă forma, îlŭ cinstesce cu de bĕutŭ și de mâncatŭ, éră în ascunsŭ se furișă în grajdŭ cu o vergea de ferŭ înfocată bine-bine, scii cólea sĕ'țĭ aprindĭ pipa de înfocată ce era, și le apucà pe bietele iepe și le bătù și le flocăi pănă ce i-au promisŭ, că așa s'orŭ ascunde câtŭ nicĭ elŭ, necuratulŭ, sĕ nu le pótă găsì.

A doua séră éră merge Codru cu iepele la pășune. Incalecă pe una, iepele suflă peste elŭ, elŭ dórme ca ciupăitŭ.

cu bucuriă, şi eu, — implorândŭ într'una cu confraţii mei episcopĭ, cu întregulŭ clerŭ şi cu toţĭ credincioşii mei binecuvêntarea lui Dumnedeu, precum pentru trecutŭ, aşa şi pentru viitorŭ, preste gloriósa domnire a Maiestăţii Vóstre, — în numele şi la expresa încredinţare a congresului bisericescŭ greco-orientalŭ românŭ cu cea mai profundă reverenţă omagială îndrăsnescŭ a mĕ apropia către Maiestatea Vóstră cu pré umilita rugare: ca Preagraţiosŭ sĕ Vĕ înduraţĭ, pre lângă credinţa nestrămutată şi alipirea căldurósă a bisericei greco-orientale române din Ungaria şi Transilvania, nutrite totdéuna cu pietate către preînalta persónă a Maiestăţii Vóstre şi către Preînălţata Casă domnitóre, a primi cu graţiă şi la acéstă ocasiune cele mai profunde omagii şi cele mai sincere felicitărĭ ale ei şi a o împărtăşì biserica acésta şi mai încolo de părintésca purtare de grije a Maiestăţii Vóstre.

Carele de altcum şi îndeosebĭ suntŭ şi perseverezŭ în cea mai profundă supunere omagială.

Sibiiu, la 28 Noemvre 1888.

Alŭ Maiestăţii Vóstre
credinciosŭ suditŭ:
Mironŭ Românulŭ m. p.,
archiepiscop şi metropolit.

DIN AFARĂ.

In camera comunelorŭ din Londra au fostŭ violente desbaterĭ în cestiunea Suachimului. Iohn Morley a atacatŭ aspru guvernulŭ pentru că ia numai mĕsurĭ de jumĕtate. „Daily News" scrie fórte aspru contra ministrului-preşedinte lordŭ Salisburó pentru politica englesă de pănă acum în Egiptŭ. Lordulŭ Churchill vorbì asemenea contra guvernului. Rapórtele din Londra spunŭ, că Suachimulŭ e în periculŭ şi că e nevoiă sĕ se trimétă în ajutorulŭ lui 5000 de ostaşĭ englesĭ, fiindŭ că bombardarea oraşului de către Arabĭ, carĭ l'au asediatŭ, devine totŭ mai violentă şi asediatorii ridică numĕróse întăriturĭ de pămêntŭ.

Raporturile dintre Rusia şi Persia parŭ a se înăspri totŭ mai multŭ. Oraşulŭ persicŭ Luftabad, la ordinulŭ autorităţilorŭ persane, a încetatŭ a mai vinde cereale poporaţiunei ruse din ţinutulŭ transcaspicŭ; mai departe Perşii încă totŭ nu voescŭ sĕ-şĭ împlinéscă obligamentulŭ luatŭ d'a restabili partea unei şosele între Meşed şi Askhabad. „Novoje Vremja" dice, că Persia sudică se află adĭ cu totulŭ în mânile comercianţilorŭ englesĭ. Influinţa politică a Angliei în Persia a crescutŭ în modŭ estraordinarŭ. Prinţulŭ Zelle-Sultan, guvernatorulŭ din Ispahan, care dispune de cele mai bune rupe ale Şahului, întreţine cu ministrulŭ, plenipotenţiarŭ englesŭ cele mai bune raporturĭ. In casulŭ unei espediţiunĭ în Afganistanŭ, Rusia nu mai póte conta pe cumpărărĭ de provisiunĭ în Luftabad şi Khorassan. Ea şĭ-a perdutŭ basa naturală de aprovisionare. Oprirea esportului de cereale din Luftabad e o călcare a tractatului din 1911, prin care graniţele Persiei s'au deschisŭ pentru comerţulŭ rusŭ. Rusia nu póte suferi astfelŭ de provocărĭ, dice „Novoje Vremja" şi „Grasdanin", care cerŭ o politică energică ruséscă în Persia.

După scirile rĕspândite prin Constantinopolŭ, *principele de Coburg ar fi cerutŭ Sultanului sĕ fiă primitŭ în audienţă.* Cererea a făcut'o printr'o solie *adhoc,* căreia Sultanulŭ i-a rĕspunsŭ, că: din împrejurarea că s'a trimisŭ unŭ comisar, la Sofia, Bulgarii potŭ vedé că dênsulŭ este dispusŭ a recunósce de principe al Bulgariei pe Ferdinand de Coburg. In acelaşĭ timpŭ însĕ Sultanulŭ ar fi adusŭ la cunoscinţa guvernului bulgarŭ şi aceea că nu póte primi pe principele, de órece pănă în presentŭ politica Porţii nu s'a schimbatŭ. Cea dintêiu scire a produsŭ mare bucuriă în cercurile politice bulgare, acésta din urmă i-a cam indispusŭ pe politicii bulgarĭ. Ei totuşĭ speră, că după amabilitatea cu care Sultanulŭ a tratatŭ pe trimisulŭ lorŭ, precum şi în urma numirei unui comisarŭ la Sofia, Sultanulŭ în cele din urmă se va împăca cu totulŭ cu stările actuale din Bulgaria, şi acestŭ timpŭ, dicŭ Bulgarii, nu póte sĕ fiă departe.

Diarului „Daily Telegrat" i-se scrie din Petersburgŭ, că *autorităţile militare din Rusia lucréză la unŭ planŭ de apĕrare a ţĕrii,* căcĭ se temŭ cu toţii ca resbelulŭ sĕ nu încépă deodată din două părţĭ: dela rĕsăritŭ şi apusŭ. Consiliulŭ de statŭ aprobă planulŭ d-lui Gurko referitorŭ la apĕrarea Varşoviei; după acestŭ planŭ la casŭ de rĕsboiu din 406 mii locuitorĭ ai oraşului, 350 mii vorŭ fi daţĭ afară din cetate, ca astfelŭ provisiunile sĕ ţiă mai multŭ şi o revoltă internă sĕ nu pótă isbucni.

Banca comercială din Petersburgŭ a comandatŭ *douĕ-spre-dece vase de rĕsboiu pentru Montenegru.* Vasele vorŭ trebui sĕ fiă terminate la 1 Aprilie anulŭ viitorŭ şi se vorŭ espedia numai decâtŭ principelui Nichita.

SCIRILE DILEI.

D-lŭ *Iosifŭ Vulcanŭ,* redactorulŭ „Familiei", publică în fóia d-sale o corespondenţă ce o primesce dela actorulŭ românŭ d-lŭ *I. C. Lugoşanŭ,* din care corespondenţă reproducemŭ următórele: „In Nancy (Francia), cu ocasiunea unui banchetŭ datŭ de studenţii românĭ forestierĭ colegilorŭ francesĭ şi englesĭ, fuseiu poftitŭ sĕ le represintŭ pe „*Ciobanulŭ din Ardealŭ*", de Iosifŭ Vulcanŭ. O făcui cu multă plăcere şi la finea canţonetei bisându-mĕ, eşii cu drapelulŭ francesŭ în mână şi începui „*Allons enfants de la patrie*"!"... Iţĭ poţĭ închipui, că nicĭ prima strofă n'am isprăvit'o, şi luându-mĕ pe braţele lorŭ acei 300 de Francesĭ şi Englesĭ de pe scenă, amfostŭ nevoitŭ sĕ cântŭ Marseilleza cu ei împreună, în mijloculŭ lorŭ!... Unŭ Ciobanŭ din Ardealŭ cu opincĭ, glugă şi căciulă albă a cânta în mijloculŭ lorŭ şi a fi acompaniatŭ de Francesĭ şi Englesĭ!..... Judecă singurŭ ce am pututŭ simţi atuncĭ în peptulŭ meu!.... Dilele trecute, cu ocasiunea representaţiilorŭ mele aci în Câmpu-lungŭ, am fostŭ învitatŭ de ţĕranii românĭ din Rucărŭ (cea mai frumósă comună rurală din totŭ regatulŭ României, — cam cum ar fi Rĕşinarii de lângă Sibiiu dela noi) ca sĕ le dau o representaţiune teatrală cu piese naţionale, şi fiindŭ anunţată representaţiunea într'o Dumineca, totŭ satulŭ cu femei şi copii, peste o miiă persóne a aplaudatŭ şi a cântatŭ cu mine împreună pe „Ciobanulŭ din Ardealŭ". Neapĕratŭ, datorezŭ acéstă di frumósă a carierei mele, căcĭ dile triste am avutŭ şi voiu avé încă destule, scrierii d-tale, cum şi poetului Eminescu, care a mai adăugatŭ câteva versurĭ la piesa d-tale".

***

Amŭ comunicatŭ, că în *Pojunŭ* a fostŭ cu ocasiunea serbării jubileului de 40 anĭ ai domniei Maiestăţii Sale monarchului o *demonstraţiune* a studenţilorŭ *în contra steagului negru-galbenŭ* şi în contra primarului Mergl. In acéstă cestiune s'a ţinutŭ la 6 Decemvre n. o conferinţă sub presidiulŭ rectorului academiei de dreptŭ Dr. Ekomayer în acéstă privinţă. Conferinţa n'a avutŭ nicĭ unŭ resultatŭ. Unii profesorĭ s'au esprimatŭ pentru o admoniare generală, din contră studenţii pregătescŭ o remonstraţiune. Se vorbesce că fişpanulŭ a fostŭ întrebatŭ de guvernŭ asupra incidentului.

***

„Hlas Narodna" din Praga dice, că décă Ungariei 'i va succede sĕ facă o spĕrtură în principiulŭ, după care *limba armatei* este esclusivŭ limba germană, atuncĭ acéstă spărtură trebue sĕ se estindă şi asupra Austriei, concedêndu-se adecă şi tinerilorŭ voluntarĭ cehĭ ca sĕ depună esamenulŭ de oficerŭ în limba cehă, precum Maghiarilorŭ lĭ-s'ar concede sĕ-lŭ depună în limba maghiară.

Şi Românilorŭ în limba română!

***

Cu privire la scirea despre *sosirea unui mare numĕrŭ de tunurĭ în Braşovŭ şi de carĕ de muniţiune* se scrie, că acestŭ transportŭ îşĭ află esplicarea în separarea divisiunei 23 şi 24 de baterii grele din regimentulŭ 12 de artileriă de corpŭ şi prin urmare materialulŭ acestorŭ divisiunĭ s'a scosŭ din depositulŭ din Sibiiu trimiţêndu-se numitelorŭ divisiunĭ.

***

Din *Cohalmŭ* se scrie, că *scarlatina* e în crescere. In *Poiana,* care se ţine de cerculŭ Cohalmului, acéstă bólă, precum se spune, bântue în mĕsură mai mare.

***

Bilete de drumŭ de ferŭ se potŭ lua şi pentru 1889 pe anulŭ întregŭ. In biuroulŭ oraşului Braşovŭ pentru bilete de călĕtoriă pe calea ferată, se potŭ cumpăra asemenea bilete.

***

In *Mercurea* s'au ivitŭ casurĭ de *scarlatină.* Au muritŭ doi copii.

***

In *Cluşiu* se plănuesce înfiinţarea unei foi periodice teologice, redigeată de preotulŭ ev. de acolo A. B. Moritz Gratz, ce va apăré dela anulŭ nou. Titlulŭ foii va fi „Az Apostol". — Cu unŭ nou apostolŭ kulturegyletistŭ mai multŭ.

***

Cercetarea pornită în afacerea *defraudantului Kuhar din Caşovia* a descoperitŭ nouĕ momente agravante. Poliţia din Eperjes a primitŭ ordinŭ, la cererea judelui de instrucţiune, sĕ aresteze pe marele traficantŭ Winter, care e amestecatŭ în defraudarea lui Kuhar. Winter însĕ a dispărutŭ dela 25 Noemvre n. şi bănuindu-se că se află în Viena, poliţia de acolo a fostŭ încunosciinţată cu învitarea de a-lŭ aresta. Kuhar négă faptulŭ şi aruncă vina pe unŭ oficialŭ comptabilŭ, care e mortŭ. Cercetarea se va estinde asupra întregului tĕrêmŭ alŭ direcţiei financiare, alŭ cărei funcţionarŭ a fostŭ Kuhar. Suma defraudată e, după constatările de pănă acum, de 44,000 fl. Kuhar era mare jucătorŭ de cărţĭ.

***

Societatea de lectură „Andreiu Şaguna" din Sibiiu învită la *şedinţa publică* ce se va ţiné Marţĭ în 29 Noemvre st. v., în memoria Marelui Archipăstorŭ *Andreiu,* în sala cea mare a „seminariului Andreianŭ". Inceputulŭ la 7 óre séra. Programŭ: 1. „*Rugăciune*", corŭ de C. M. von Weber, esecutatŭ de corulŭ societăţii. 2. „*Cuvêntŭ ocasionalŭ*", rostitŭ de Demetriu Goia, cl. curs. III. 3. „*Concertulŭ în luncă*", poesie de V. Alexandri, declamată de Corneliu Perşinariu, cl. curs. I. 4. „*Zorirea*", corŭ de C. Attenhoffer, esecutatŭ de corulŭ societăţii 5. „*Cum e considerată rugăciunea, cum e de-a*

Când se deştéptă, iepele ca'n palmă. Codru scóte flueraşulŭ ce i-l'a datŭ iepurele, suflă în elŭ, iepurele câtŭ ai clipì cu ochii vine şi-lŭ întrébă ce poruncesce. Codru îi povestesce din firŭ în pĕrŭ tótă a sa păţaniă adăogêndŭ, că acuma-i perdutŭ, de n'a puté da iepele în sémă.

Iepurele îi rĕspunde sĕ n'aibă frică, căcĭ iepele babii s'au prefăcutŭ în trei iepuraşĭ şi s'au ascunsŭ într'o tufă de celtinŭ. „Ci eu te-oiu conduce la tufa unde suntŭ ascunşĭ, ér tu aruncă iute căpestrele într'acolo şi ele de locŭ s'or preface în iepe.

Codru face întocmai cum l'a învĕţatŭ iepuraşulŭ şi le duce acasă.

Baba mi-lŭ laudă şi mai tare, mi-lŭ cinstesce cu de beutŭ şi de mâncatŭ, éră în ascunsŭ se furişă în grajdŭ şi mi-le bătù şi mi-le jupuì pe cele iepe pănă când i-au promisŭ că aşa s'orŭ ascunde, câtŭ nicĭ vêntulŭ nicĭ pămêntulŭ sĕ nu scie de ele.

A treia séră Codru a păţitŭ curatŭ ca în cele douĕ de mai'nainte. A eşitŭ la păşune, iepele au suflatŭ peste elŭ, apoi s'au ascunsŭ.

Codru deşteptându-se a scosŭ flueraţulŭ, ce'i l'a datŭ vulpea, suflă în elŭ, vulpea vine şi-lŭ întrébă ce poruncesce. Codru îi povestesce din firŭ în pĕrŭ tótă a sa păţaniă adăogêndŭ, că acuma-i perdutŭ, de n'a puté da iepele în sémă.

Vulpea sucesce odată din capŭ, apoi îi rĕspunde, că greu lucru este acesta, pentru-că iepele babii s'au prefăcutŭ în trei ouĕ, pe care clocesce însaşĭ baba cu nasulŭ de ferŭ. „Ci nu te supĕra că eu m'oiu duce în coteţulŭ găinilorŭ şĭ-oiu face unŭ cioroboiu de sĕ te ferescă cerіulŭ. Baba audindu'lŭ va eşì afară, éră tu pănă atuncĭ aruncă căpestrulŭ peste ouĕ şi ele de locŭ s'orŭ preface în iepe."

Codru face întocma cum l'a învĕţatŭ vulpea şi le dă în sémă.

Baba l'a lăudatŭ cum nu se mai putea, apoi l'a îmbiatŭ cu felŭ de felŭ de scumpenii, banĭ mulţĭ şi sclipicioşĭ, ce-ţĭ amăgescŭ vederea. Dér Codru n'a poftitŭ şi nicĭ nu a primitŭ alta, decâtŭ mârţóga de mânzŭ de pe vêrfulŭ gunoiului dicêndŭ: că elŭ e copilŭ sĕracŭ şi décă lumea l'ar vedé dintr'odată avutŭ, i-ar dice c'a furatŭ banii, că-i hoţŭ şi câte şi mai câte.

Baba a mai statŭ de elŭ, câtŭ a statŭ, dér vĕdêndŭ, că nu isbutesce, de sîlă, de voiă bună a trebuitŭ sĕ se învoiéscă.

Codru ridică mânzulŭ de-a umĕru şi se duse pe unde a venitŭ.

Când ajunse la capĕtŭ de hotare, dă cu mânzulŭ de pămêntŭ, éră mânzulŭ se preface într'unŭ calŭ nĕsdrăvanŭ mândru şi frumosŭ, de nu te mai săturai sĕ te uiţĭ la elŭ.

„Cum vréi sĕ mergemŭ, dragŭ stăpânulŭ meu — îi dice calulŭ — ca gândulŭ, orĭ ca vêntulŭ?"

„Nicĭ ca gândulŭ, nicĭ ca vêntulŭ — îi rĕspunde Codru, — ci numai aşa..... legănându-ne cum se légănă dorulŭ ce mĕ alungă.

Şi s'a dusŭ, boierĭ Dumnévóstrĕ, nicĭ ca gândulŭ nicĭ ca vêntulŭ, ci numai aşa..... legănându-se cum se légănă dorulŭ; şi s'au dusŭ şi nu s'au opritŭ pănă la curtea smeului, unde era ascunsă fata lui Papură-împĕratŭ.

Fata împĕratului chiar era la vale. Spăla rufele smeului, că, se vede, smeulŭ bagsémă nicĭ slujnică nu-i ţinea.

Codru o vede şi nicĭ una nicĭ douĕ, o prinde de mijlocŭ, o ridică la sine şi straiţa-i casa, drumu-i masa....

Déră calulŭ smeului începe a necheza şi a bate din copite, de cugetai, că se prăpădesce grajdulŭ.

„Cânii mânce din carnea ta şi corbii pórte-ţĭ ciolanele pe hotarĕ — îi dice smeulŭ. Potŭ bé, potŭ mânca şi mai potŭ trage unŭ puiu de somnŭ?"

„Poţĭ bé, poţĭ mânca, ba poţi-te şi spêndara — îi rĕspunde calulŭ, — că pe fata împĕratului nu o mai vedĭ, câtu-i porculŭ cu códă şi códa cu porcŭ, pentru-că — tâlharŭ e fratele meu celŭ mai tênĕrŭ — calŭ verde fără splină cu cincĭ inimĭ."

Smeulŭ îi dă unŭ sacŭ de nucĭ şi o vică de jarŭ; încălecà apoi şi se pornì după Codru. Şi merge calulŭ smeului, cum merge vorba cea rea, şi se întinde drumului, cum întindĭ arculŭ la vênatŭ. Ei! dér când ajungŭ la medŭ de cale, sare de trei orĭ pănă la norĭ, din norĭ la pămêntŭ, trântesce pe smeu, de totŭ se face prafŭ şi cenuşe. Apoi nechiază fratelui sĕu sĕ-lŭ aştepte.

Şi calulŭ a cunoscutŭ glasulŭ şi l'a aşteptatŭ şi Codru a încălecatŭ pe unulŭ, fata împĕratului pe celalaltŭ.

Şi s'au dusŭ drăguţii mei — sciţĭ cum merge dorŭ cu dorŭ. Totŭ mergeau şi se drăgosteau, şi se opreau şi se pupau şi éră se drăgosteau.

Totŭ aşa şi ér aşa pănă la Papură împĕratulŭ, unde şĭ-au datŭ în palmă şi s'au logoditŭ.

Bucuria lui Papură împĕratulŭ

a

sc sĕvêrşi şi binefacerile ei“, disertaţiune de Georgiu Enescu, cl. curs. III. 6. „*Frigurĭ de Autorŭ*“, dialogŭ de N. Gane, predatŭ de Nicolau Cărpinişianŭ şi Aleman Galea, clericĭ curs. III. 7. „*Intre piatra Detunata*“, corŭ de G. Dima, esecutatŭ de corulŭ societăţii. — Oferte marinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ chita pe cale publică.

Corespondenţa „Gazetei“.

Valea Bârgăului, 1 Decemvre 1888.

O înmormêntare, o lipsă de multŭ simţită la noi ca şi în tótă împrejurimea.

(Urmare şi fine).

— Ḑiua de 30 Noemvre pentru mai tótă inteligenţa din acéstă vale, precum şi pentru toţĭ din poporŭ câţĭ o-au sciut şi cunoscutŭ, a fostŭ o ḑi de adêncă tristeţă şi jale, petrecêndŭ la odichna eternă pe soţia multŭ stimată a amicului nostru d-lŭ preotŭ şi învĕţătorŭ la scóla fundaţională din B.-Prundŭ Pavelŭ Beşa, pe d-na *Victoria Beşa* născ. Harşanŭ. Unŭ soţŭ iubitorŭ şi greu lovitŭ de sórte, 4 copilaşĭ fără pricepere încă, părinţĭ, frăţinĭ, numeroşĭ consângenĭ, pretinĭ şi cunoscuţĭ deplângŭ nemângăiaţĭ pe soţia de modelŭ, mamă consciă de chiemarea sa, fică şi rudă multŭ iubitóre, precum şi amică făra făţăriă. O înmormêntare adevĕratŭ pompósă şi demnă de dênsa i-s’a făcutŭ. Optŭ preoţĭ ajutaţĭ de corulŭ improvisatŭ alŭ inteliginţei din Bărgău au sĕvêrşitŭ în biserica din B.-Prundŭ ritualele înmormêntării în presenţa unui auditoriu de sute de ómenĭ fără deosebire de religiune şi naţionalitate, semnŭ destulŭ de învederatŭ despre stima şi iubirea de carĭ se bucura defuncta pe când era încă în vieţă, după carĭ apoi osămintele defunctei s’au transportatŭ şi aşeḑatŭ spre eternă odichnă în cimitirulŭ celŭ vechiu din B.-Prundŭ. Uşóră-i fiă ţĕrîna şi neuitată memoria!

— De multe orĭ şi la diferite ocasiunĭ s’a pututŭ constata trebuinţa neamânată a unui corŭ de cântărĭ regulatŭ, décă nu în fiecare comună din Valea-Bârgăului, ceea ce n’ar strica, ba chiar ar fi de doritŭ, atuncĭ celŭ puţinŭ în comuna centrală B.-Prundŭ. Cine sĕ-lŭ constituéscă, puterĭ s’ar afla de ajunsŭ, numai puţină voinţă şi o leacă de bună înţelegere şi totulŭ s’ar puté isprăvi. Infiinţată odată în comuna B.-Prundŭ o astfelŭ de reuniune de cântărĭ — înţelegŭ din partea întregei inteligenţe din Valea-Bârgăului, pe rêndŭ apoi s’ar putea institui câte unŭ corŭ de plugarĭ, ca la Bănăţenĭ, în fiecare comună din acéstă vale şi nu mai puţinŭ şi în altele din împrejurime, ca de pildă pe Someşŭ şi în jurulŭ Bistriţei. Cu acésta s’ar pune odată capĕtŭ neregularităţilorŭ ce esistă în esecutarea cântărilorŭ bisericescĭ, precum şi bonăirilorŭ asurditóre ale celorŭ mai mulţĭ cantorĭ dela sate. Ş’apoi acésta cu atâtŭ mai uşorŭ s’ar puté esecuta, cu câtŭ mai în fiecare comună, afară de preoţĭ luminatĭ, se află câte 2 şi 3 învĕţătorĭ, ér poporenii în mare parte, şi mai alesŭ toţĭ din generaţia actuală, cunoscĕtorĭ de carte şi scrisóre şi astfelŭ mai uşorŭ de instruatŭ.

Dér ca tóte acestea sĕ se pótă esecuta, s’ar pretinde, şi fără pĕcatŭ, mai multŭ interesŭ obscescŭ din partea preoţilorŭ, învĕţătorilorŭ şi altorŭ cărturarĭ de prin comune. Sĕ sperămŭ, că nu peste multŭ cei ce au urechĭ de auḑitŭ vorŭ auḑi şi vorŭ şi face!

— **bârgăuanulŭ.** —

Serata musicală a d-lui R. Lassel.

O specie de producţiunĭ musicale puţinŭ cultivate în provinciă suntŭ seratele musicale ale Dlui R. Lassel.

Duminecă în 9 Decemvre 5 óre p. m. s’a arangiatŭ a doua serată, a cărei programă era destulŭ de interesantă, esecutătorii destulŭ de cunoscuţĭ publicului, pentru ca sĕ asigure succesulŭ întreprinderei. Publiculŭ streinŭ scie sĕ apreţieze arta, scie sĕ sprijinéscă şi sĕ încurageze pe artiştii sĕi, de aceea s’a şi adunatŭ în numĕrŭ considerabilŭ la acéstă producţiă şi a datŭ prin aplausele sale viuă espresiune bucuriei ce simte vĕḑêndŭ progresulŭ lcrŭ şi pe acestŭ terenŭ. E de ajunsŭ, ca unulŭ din ei sĕ apeleze la sprijinulŭ publicului lorŭ şi fără îndoélă acestŭ apelŭ află putericŭ resunetŭ în cercurile lorŭ. Óre la noi Românii nu s’ar puté totŭ aşa? Sĕ încercămŭ!

Cu plăcere înregistrămŭ întrarea d-lui Lassel în şirulŭ artiştilorŭ concertanţĭ. De multŭ s’a simţitŭ lipsa unui pianistŭ (solo şi acompaniatorŭ) de calitatea lui şi orĭ de câte-orĭ va concerta póte fi sigurŭ de recunoscinţa publicului.

In sonata pentru piano şi violină (C-mol II) de L. v. Beethoven joculŭ sĕu energicŭ — atributulŭ organistului — a fostŭ la loculŭ potrivitŭ; conţinutulŭ sonatei încă era homogen cu naturelulŭ sĕu, de aceea a şi esecutatŭ dimpreună cu escelentulŭ nostru violinistŭ, d-lŭ M. Krause, cu o technică virtuosă şi cu unŭ esemble perfectŭ greaua şi responsabila partiă a pianului.

D-lŭ Scherg este o bună acvisiţiă pentru astfelŭ de producţii; vocea sa de baritonŭ deşi nu prea voluminósă şi forte, este dulce, simpatică şi mlădiósă. Mai multă technică în emiterea notelorŭ înalte, o frasare mai corectă a melodiei şi tecstului şi d-lŭ Scherg va fi întotdéuna — ca şi astăḑĭ — sincerŭ aplaudatŭ din partea publicului. Din cântecele de o factură modernă ale lui H. Sommer, cântate de d-sa, i-a succesŭ mai bine „der Kühne.“

Unŭ adevĕratŭ deliciu pentru auḑul omului au fostŭ efectele armonice produse prin combinaţiunea instrumentelorŭ piano, oboe şi cornulŭ de vênatŭ în terzetulŭ de C. Reinecke.

Tema din Adagio cântată de cornulŭ de vênatŭ, deşi nu prea originală, este atâtŭ de melodică, vorbesce inimei atâtŭ de convingĕtorŭ, încâtŭ transpune pe omŭ în alte sfere. Pe lângă d-lŭ Lassel (piano) s’au distinsŭ în modŭ remarcabilŭ membrii orchestrei orăşenescĭ d-lŭ Leben (oboe) şi cu deosebire d-lŭ Thiele (cornulŭ de vênat) prin sunetulŭ dulce alŭ instrumentului sĕu.

Laudabila misiune, ce şĭ-a luatŭ d-lŭ Lassel asupră-şĭ, ca în astfelŭ de serate pe lângă musica instrumentală clasică şi modernă sĕ dea publicului ocasiune a cunósce şi productele mai nouĕ şi mai bune pentru corŭ, l’a îndemnatŭ a-şĭ forma unŭ corŭ micŭ dér bine ales, cu multă dragoste pentru causă şi înainte de tóte devotatŭ dirigentului sĕu.

A şi cântatŭ corulŭ cu multă expresiune, nuanţare fină, şi precisă discreţiune tóte patru piesele, cu deosebire însĕ „der Todesengel“ de Reinberger şi „Wanderers Nachtlied“, o composiţiă prea frumósa şi cu multă artă contrapunctică lucrată a distinsului sĕu dirigentŭ.

Gratulămŭ d-lui Lassel la frumosulŭ succesŭ, ce l’a avutŭ, şi ne adresămŭ de nou întrebarea: óre la noi Românii nu s’ar puté totŭ aşa?

Ocasiunĭ avemŭ destule. Sĕ încercămŭ! **N—i.**

Spitalulŭ de ochĭ r. u. din Braşovŭ în anulŭ 1888.

Spitalulŭ de ochĭ r. u. din Braşovŭ în anulŭ acesta nu s’a deschisŭ ca de obiceiu la 1 Maiu ci deja la prima Martiă şi s’a închisŭ la sfêrşitulŭ lunei lui Octomvre. Numĕrulŭ bolnavilorŭ primiţĭ în acestŭ intervalŭ de 8 lunĭ de ḑile în spitalulŭ susŭ amintitŭ a fostŭ estraordinarŭ de mare, adecă 279, dintre carĭ 141 bărbaţĭ şi 133 femei; afară de aceia 245 de bolnavĭ de ochĭ au fostŭ căutaţĭ ambulatorice.

După naţionalitate bolnavii au fostŭ: 170 maghiarĭ, 77 românĭ, 26 germanĭ şi 1 italianŭ.

S’au vindecatŭ 149, s’au amelioratŭ 103, nevindecaţĭ au rĕmasŭ 22.

Décă atâţĭ bolnavĭ s’au pututŭ nu mai ameliora, causa este, că a fostŭ unŭ numĕrŭ mare (114) de bolnavĭ, carĭ sufereau de trachomă (bólă da ochĭ egyptiacă), pentru a cărei vindecare completă se recere în cele mai multe casurĭ unŭ tratamentŭ, care durézá lunĭ, adeseorĭ anĭ întregĭ.

Intre casurile de trachomă au preponderatŭ casurile uşóre, la care era afectată numai conjuctiva ochiului şi care, décă se observă precauţiunea necesară, se îngrijescŭ bine bolnavii şi se tractézá în modŭ raţionalŭ de medicĭ, suntŭ puţinŭ lipiciόse, pe când casurĭ grave de trachomă complicate cu afecţiunĭ ale corneei au obvenitŭ relativŭ fórte rarŭ.

Casurile operative au fostŭ în anulŭ acesta fórte numeróse.

S’au făcutŭ 124 operaţiunĭ la ochiu şi la adnexele lui.

Intru câtŭ privesce casurile de *albeţă (cataracta)* s’au făcutŭ la casurĭ nu de totŭ mature, — în tocmai ca în anul trecutŭ — pentru siguranţă mai mare operaţiunea în 2 timpurĭ: s’a făcutŭ mai întêiu *iridectomia preparatoria* (excisiunea unei părţĭ din membrana iris), împreunată cu maturaţiunea artificială a cataractei (în 40 de casurĭ), ér după 6—8 sĕptĕmânĭ a urmatŭ apoi *extracţiunea cataractei*

Casurĭ de cataracte preparate în modulŭ acesta s’au operatŭ 27. Afară de aceea s’a făcutŭ de 13 orĭ operaţiunea cataractei într’unŭ singurŭ timpŭ, adecă fără sĕ premérgă mai ântêiu iridectomia preparatoria.

In totalŭ s’au făcutŭ prin urmare 40 de operaţiunĭ de cataracte, dintre care 38 au reuşitŭ pe deplinŭ; într’unŭ casŭ au rĕmasŭ resturĭ considerabile de cataracte, ér într’unŭ casŭ resultatulŭ n’a fostŭ satisfăcĕtorŭ.

La indiviḑĭ tinerĭ s’a încercatŭ de 3 orĭ delăturarea cataractei prin discisiunĭ (discissio cataractae per corneam) (de 2 orĭ cu bunŭ resultatŭ, odată fără resultatŭ.)

Discisiunĭ per scleram s’au făcutŭ 3 cu bunŭ resultatŭ.

Celelalte operaţiunĭ se potŭ grupa în modulŭ următorŭ:

Iridectomia: 1) în casurĭ de *glaucomă*, 1 casŭ amelioratŭ;

2) pentru scopurĭ optice, 5 casurĭ vindecate, 10 ameliorate, 4 nevindecate.

3) în casurĭ de staphylom parţialŭ, 3 casurĭ vindecate.

Mai departe casurĭ de: *iritomie*, 1 vindecatŭ; *pterygium*, 2 vindecate; *symblepharonant*, 1 vindecatŭ; *strabotomii*, 2 vindecate; *enucleatis bulbi*, 3 vindecate; *exenteratio orbitae*, 1 vindecatŭ; *entropium*, 2 vindecate; *ectropiu*, 2 vindecate, şi adecă unŭ casŭ prin operaţiune plastică, celelaltŭ prin „greffe desmique“ i. e. prin transplantarea unei bucăţĭ de piele tăiate în mai multe bucăţĭ mai micĭ dela braţŭ la pleópa ochiului.

Operaţiunĭ mai micĭ, precum excisiunea membranei iris în casurĭ de prolaps cu scalpelŭ, fórfece sĕu termocauterul Paquelin, deschiderea şi sondarea canalului lacrimalŭ, deschiderea camerei anterióre a ochiului pentru eşirea puroiului, tetovarea cornei pentru mascarea petelorŭ diformate etc. s’au făcutŭ adeseorĭ în decursulŭ intervalului de 8 lunĭ.

Spesele totale pentru întreţinerea spitalului au fostŭ de 3261 fl. 85 cr. Taxa pentru întreţinerea şi căutarea bolnavului pe ḑi a fostŭ de 58 cr.

Şi în decursulŭ anului acestuia, administratorulŭ spitalului de infirmĭ D-lŭ Fr. Hellwig s’a distinsŭ prin zelulŭ sĕu pentru întreţinerea bunei ordine şi a curăţeniei prin buna îngrijire pentru hrana bolnavilor şi şĭ-a pus multă ostenélă şi răbdare pentru încassarea taxelorŭ dela bolnavĭ contribuindŭ astfelŭ în modŭ însemnatŭ la ajungerea scopului acestui spitalŭ.

Braşovŭ, în 28 Noemvre 1888.

Dr. Iosifŭ Fabricius,
medicŭ şefŭ alŭ spitalului de ochĭ r. u.

NECROLOGŬ.

Simionŭ Cotta parochŭ gr. cat. în Bicaşŭ ca soţŭ, Eugenia, Aurelia, Lucreţia, Solomonŭ, Mariţi, Ana, Juliana ca fii, Aurelŭ Urzică preotŭ gr. cat. în Valea Jidanului ca nepotŭ, Ioanŭ Cotta cooperatorŭ parochialŭ gr. cat. în Bicaşŭ, ca cumnatŭ: în numele lorŭ, a numĕroşilorŭ consângenĭ şi afinĭ cu inima înfrântă de durere aducŭ la cunoscinţă, că iubita loru: soţiă, mamă, mătuşă şi cumnată

MARIA COTTA născ. **URZICĂ**

în nóptea de 1 spre 2 Decemvre a. c. la 12 óre după o suferinţă scurtă şĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului în anulŭ alŭ 39-a alŭ etăţei, şi alŭ 15-a a fericitei sale căsĕtorii.

Rĕmăşiţele-i pământescĭ se vorŭ aşeda spre repausŭ eternŭ Marţĭ în 4 Decemvre a. c. la 11 óre a. m. în cimiterulŭ gr. cat. din Bicaşŭ.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Bicaşiu, la 2 Decemvre 1888.

Necrologŭ. Jalnicii: soţia *Elena;* fii şi ficele *Iónŭ, Charlota, Ludovicŭ, Maria, Elena;* fratele *Avramŭ* cu familia; cumnatulŭ *Iónŭ Macsimilianŭ* cu familia; ginerii *Stefanŭ B. Popoviciu* şi *Iónŭ Săcărénu*; nora *Maria* şi nepoţii *Iónŭ, Maria, Emilŭ, Ludovicŭ, Emilŭ, Salontia, Florica, Sidonia, Victorŭ, Maria, Iónŭ* şi *Elena.*

Comunică cu adâncă durere tuturorŭ amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ perderea iubitului lorŭ soţŭ, tată, frate, cumnatŭ, socru şi moşŭ

Georgiu Ciuciu,

paroch gr.-orientalŭ alŭ Haţegului, preşedintele eforiei şcólei grăniţĕrescĭ, membru activŭ alŭ mai multorŭ corporaţiunĭ — care după unŭ serviciu neobositŭ de 44 anĭ, în urma unui morbŭ scurtŭ dér durerosŭ, şĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ în mânele creatorului astăḑĭ 14 (26) Noemvre la órele 10 a. m. avêndŭ etatea de 72 anĭ, în alŭ 48-lea anŭ alŭ vieţei sale conjugale.

Rĕmăşiţele mortuare ale neuitatului defunctŭ se vor conduce la odichna eternă Joi 17 (29) Noemvre la órele 2 p. m.

Haţegŭ, 26 Noemvre 1888.

Rugaţi-vĕ pentru dênsulŭ!!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 7 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.05	Vênd.	9.08
Argintŭ românescŭ .	„	9.—	„	9.05
Napoleon-d’orĭ . . .	„	9.64	„	9.66
Lire turcescĭ . . .	„	10.88	„	10.90
Imperialĭ	„	9.88	„	9.90
Galbinĭ	„	5.65	„	5·72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	121.—	„	122.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 7 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.40
Renta de hârtiă 5%	91.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	117.50
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—
Bonurĭ rurale transilvane	104.20
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	300.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	302.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.77.—
Napoleon-d’orĭ	9.65—
Mărcĭ 100 împ. germane	59.70—
Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

fostŭ mare, dér nunta, ce a gătitŭ ginerelui sĕu, a fostŭ şi mai mare.

La nuntă a fostŭ de faţă şi maştera lui Codru, căreia elŭ cu înduioşare i-a ḑisŭ:

„Drăguţa mea de maşteră din voiă ai voitŭ sĕ mĕ nefericescĭ, dér bunulŭ Dumneḑeu întorsu-lea tóte spre bine. Eu te iertŭ, rógă-te sĕ-ţĭ ierte şi elŭ multele nelegiuirĭ, cu care din greu mai îndopatŭ. Acuma îmĭ eştĭ în mână şi nimenea nu te póte scăpa din ea. Insĕ eu n’oiu fi atâtŭ de fără inimă, pe cum ai fostŭ d-ta; mergĭ şi trăiescĭ în pace. Şi ca sĕ înţelegĭ, că multŭ te-am iubitŭ şi te-am cinstitŭ, îţĭ dau şi d-tale şi fetelorŭ d-tale câte unŭ locŭ deplinŭ, ca sĕ aveţĭ de unde trăi, după ce aţĭ băgatŭ în pământŭ pe bunulŭ meu părinte şi i-aţĭ prăpăditŭ averea agonisită cu multă trudă şi multe sudorĭ.“

După mórtea împĕratului, Codru i-a moştenitŭ împĕrăţia şi tóte averile lui, şi a domnitŭ cu înţelepciune şi cu multă bunĕtate, câtŭ stăpânirea lui a rĕmasŭ de poveste.

Şi m’am suitŭ pe-o crêngă verde
Mai mincinosŭ cine n’o crede.

Scrisă de: **Ionŭ Kövary.**

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 24 Noemvrie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	93.$^{1}/_{2}$	94.$^{1}/_{2}$
Renta rom. amort. 5% . . .	94.$^{1}/_{2}$	94.$^{3}/_{4}$
Renta convert. 6% .	96.—	96.$^{3}/_{4}$
„ „ „ 5%	96.$^{1}/_{2}$	96.$^{7}/_{8}$
„ „ urban 7% . . .	106.$^{1}/_{2}$	107.$^{1}/_{4}$
„ „ „ 6%	101.—	102.—
„ „ „ 5%	93.$^{1}/_{2}$	93.$^{7}/_{8}$
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	1035.	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	235.	.240.
Aurŭ contra bilete de bancă .	—.—	—.—
Bancnote austr. contra aurŭ. .	—	—.—
Aurŭ contra argintŭ sêu bilete	4.25	4.75

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** şi **Albrecht & Zillich.**

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurecĭ la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ.

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans."

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ